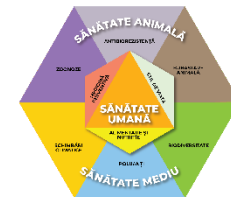

BUNE PRACTICI LA CULTIVAREA IN SISTEM ECOLOGIC A PLANTELOR MEDICINALE

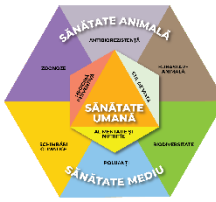
AUTOR: OANA MÎRZAN

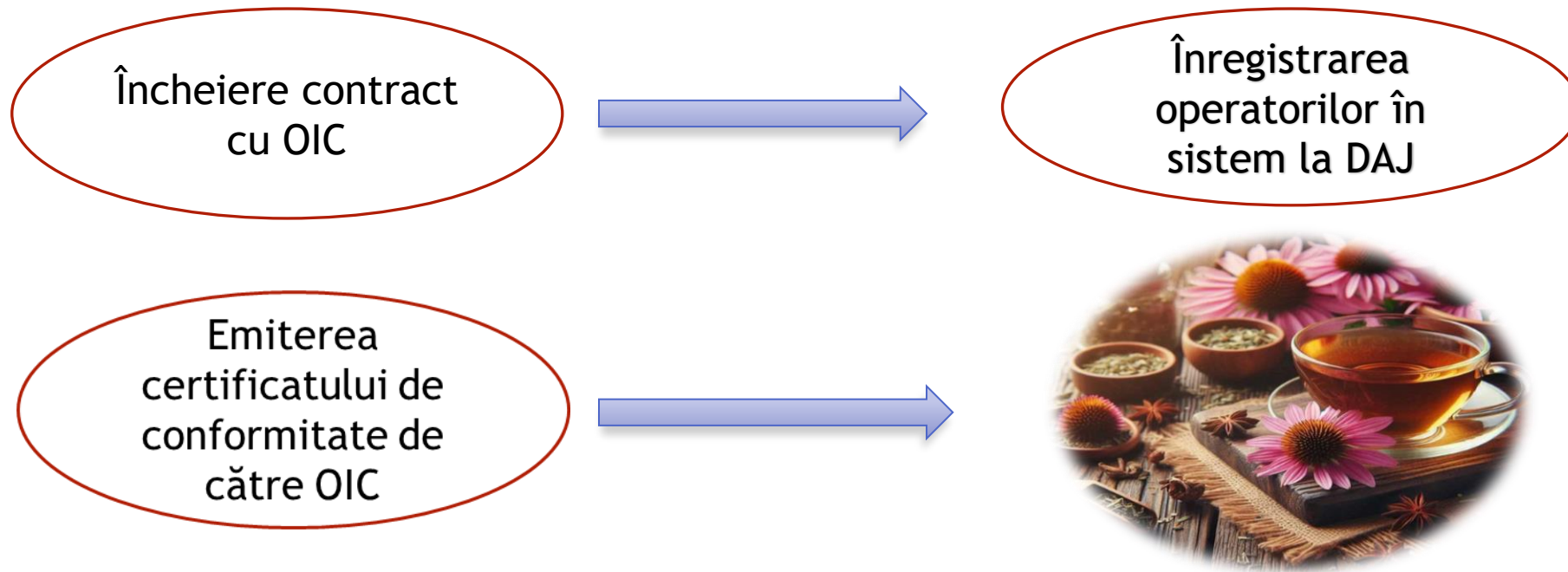

Agricultură ecologică

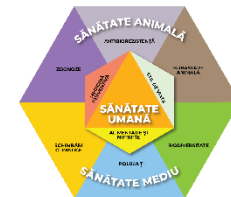
- ✓ **Agricultură ecologică**, termen protejat și atribuit de U.E României pentru definirea acestui sistem de agricultură și este similar cu termenii „agricultură organică” sau „agricultură biologică” utilizați în alte state membre.
- ✓ Rolul sistemului de agricultură ecologică este de a produce hrană mai curată, mai potrivită metabolismului uman, în deplină corelație cu conservarea și dezvoltarea mediului. Unul dintre principalele scopuri ale agriculturii ecologice este producerea de produse agroalimentare proaspete și autentice, care să respecte factorii naturali și de mediu.
- ✓ Obiectivele, principiile și normele aplicabile producției ecologice sunt cuprinse în legislația comunitară și națională din acest domeniu. Aceste norme, alături de definirea metodei de producție în sectorul de producție vegetală, animalieră și de acvacultură reglementează și următoarele aspecte legate de sistemul de agricultură ecologică: procesarea, etichetarea, comerțul, importul, inspecția și certificarea.

- ✓ Pentru obținerea și comercializarea produselor ecologice care poartă etichetele și siglele specifice, producătorii trebuie să parcurgă un proces strict ce trebuie urmat întocmai, pe toată trasabilitatea produsului.
- ✓ Astfel, înainte de a obține produse agricole ce pot fi comercializate cu mențiunea „produs ecologic” exploatarea trebuie să parcurgă o **perioadă de conversie, de minimum doi ani.**

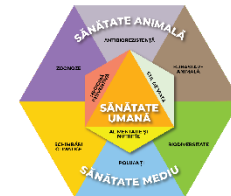
Produse certificate ecologic

- ✓ În urma controalelor efectuate de organismele de inspecție și certificare, operatorii care au respectat regulile de producție vor primi certificatul de produs ecologic și își vor putea eticheta produsele cu mențiunea „ecologic”. Pe eticheta aplicată unui produs ecologic sunt obligatorii următoarele mențiuni: referire la producția ecologică, siglele, numele și codul organismului de inspecție și certificare care a efectuat inspecția și a eliberat certificatul de produs ecologic.

PREOCUPĂRI ALE S.C.D.A. SECUIENI ÎN INTRODUCEREA, ELABORAREA TEHNOLOGIILOR DE CULTIVARE, MULTIPLICAREA ȘI EXTINDEREA PLANTELOR MEDICINALE ȘI AROMATICE ÎN AGRICULTURA ZONALĂ ȘI NAȚIONALĂ

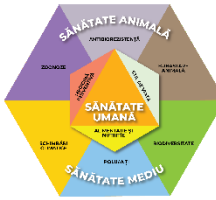
La S.C.D.A. Secuieni - Neamț, cercetările privind cultura plantelor medicinale și aromatice au început din anul 1973, principalele preocupări au fost concretizate în:

- experimentarea și diversificarea speciilor și a celor mai noi genotipuri în cadrul speciilor, sub aspectul comportării la condițiile pedoclimatice ale zonei;
- elaborarea tehnologiilor de cultivare specifice condițiilor pedoclimatice din zona Centrală a Moldovei;
- producerea de sămânță din categorii biologice superioare, la speciile cu preabilitate ridicată și extinderea lor în agricultura din partea de Est a țării.

PLANTE MEDICINALE ȘI AROMATICE

IMPORTANȚĂ

În prezent, în țara noastră, ca pretutindeni în lume, se manifestă un interes deosebit pentru utilizarea plantelor medicinale și aromatice;

Sunt folosite ca:

- materii prime în industria medicamentelor;
- ca atare sub forme simple tradiționale (infuzii, decocturi, macerații, extracte, etc) în menținerea sănătății și vindecarea unor boli la oameni și animale.

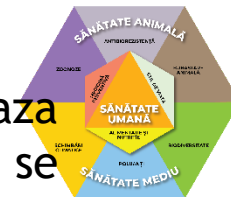
Avantajele folosirii plantelor medicinale în scopuri terapeutice față de medicamentele de sinteză:

- sunt trecute prin proba aspră a timpului;
- sunt utilizate numai speciile care au vindecat anumite boli;
- sunt bine tolerate de către organismul uman, nefiind însoțite de efecte secundare;
- sunt mai ieftine decât medicamentele de sinteză, și la îndemâna oricui.

- În producția de plante medicinale și aromatice calitatea produselor este dată de conținutul în principii active. Cantitatea de principii active din plantă este condiționată de factorii ecologici, de zonarea speciei, de tehnologia de cultură, de valoarea biologică a cultivarului (populație, soi, hibrid etc.) și, nu în ultimul rând, de modalitățile de prelucrare primară și, respectiv, secundară.
- La alegerea unei specii pentru un anumit areal de cultură se are în vedere complexitatea interacțiunii diferiților factori de vegetație, astfel încât să se asigure un raport optim între condițiile pedoclimatice și cerințele biologice ale plantelor.

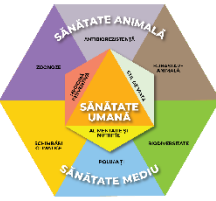
1. **Zonarea:** Prin zonarea culturilor se înțelege stabilirea zonelor de favorabilitate ale acestora, pe baza confruntării condițiilor naturale ale arealului respectiv cu cerințele biologice ale speciilor ce urmează să se cultive. Sunt frecvente cazurile în care condițiile naturale sunt favorabile producerii cantității corespunzătoare de materie primă vegetală, dar acestea acționează în detrimentul conținutului în principii active sau al compoziției acestora.

2. **Condițiile de climă și de sol:** Având condiții foarte variate de climă și sol, țara noastră are o floră diversificată și bogată. Optimizarea condițiilor de creștere și dezvoltare a plantelor se realizează în funcție de cerințele biologice privind temperatura, apa, lumina și solul.

Pentru a parcurge un ciclu de vegetație, o specie are nevoie de o anumită cantitate de căldură, exprimată în constanta termică (suma temperaturilor medii zilnice mai mari de 5°C), având valori cuprinse între 900°C și 2200°C pentru majoritatea plantelor medicinale și aromatice.

Cerințele de temperatură sunt influențate de originea speciei, astfel încât fiecare fază fenologică are un optim de temperatură ce variază între 18°C și 25°C, cu maxime care nu trebuie să depășească 35°C.

Cerințele legate de sol se referă în mod deosebit la structură și textură, prin prisma faptului că majoritatea plantelor au semințe mici și foarte mici și necesită, în primele stadii de dezvoltare, un raport favorabil între aer, apă și substanțe nutritive.

3. Tehnologia de cultivare

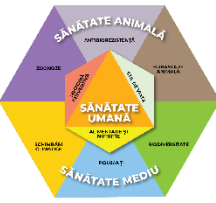
Tehnologiile de cultivare la plantele medicinale și aromatice sunt determinate de specie și tipul de cultură (anuală, biennială și perenă), de organul de plantă recoltat (herba, frunze, flori, rădăcini etc.) și de zona de cultură (la speciile cu plasticitate ecologică mare).

Rotăția

Culturile se înființează pe terenuri cu grad redus de îmburuienare, plane sau cu expoziție sudică, pe care s-au realizat lucrări agrofitehnice specifice speciilor prășitoare ori leguminoase.

Fertilizarea

Îngrășămintele organice trebuie să fie bine fermentate și se aplică la speciile anuale. Gunoiul de grajd încorporat sub arătura adâncă în doză de 20-40 t/ha este bine valorificat de plantele cu perioadă lungă de vegetație, cum sunt culturile perene, precum și de cele la care se recoltează masa vegetativă.

Lucrările solului

Prin lucrările solului se urmărește atingerea următoarelor obiective:

- menținerea și intensificarea activității biologice a solului;
- menținerea conținutului în humus;
- menținerea structurii solului;
- conservarea apei în sol;
- afânarea solului;
- încorporarea resturilor vegetale și a îngrășămintelor organice sau minerale;
- combaterea buruienilor;
- prevenirea atacului de boli și dăunători.

Sămânța și semănatul

Semințele nu trebuie să fie tratate la însămânțare decât cu produse admise pentru producția ecologică și trebuie să provină de la un producător care a practicat tehnicile de producție ecologică.

Semănatul trebuie efectuat la epoca și densitatea optime astfel încât să se asigure condiții de vegetație cât mai favorabile plantei de cultură și mai puțin favorabile dezvoltării buruienilor, bolilor și dăunătorilor.

Lucrări de îngrijire

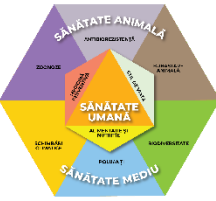
O lucrare dificilă și costisitoare, specifică plantelor medicinale și aromatice, este plivitul/prășitul, care se realizează manual, uneori făcându-se concomitent cu răritul. Lucrările mecanice și manuale de întreținere se fac ori de câte ori este nevoie.

Controlul bolilor și al dăunătorilor se face prin aplicarea anumitor metode care, în funcție de momentul și modul de aplicare, pot fi preventive și curative.

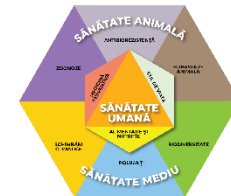
Recoltarea

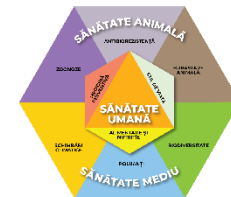
De la plantele medicinale se recoltează unul sau mai multe organe de la suprafața solului (frunze, flori, inflorescențe, semințe sau planta întreagă în diferite faze de vegetație) și organe subterane (rizomi, rădăcini, tuberculi, bulbi), care constituie materia primă vegetală ce conține principii active (uleiuri volatile, glicozizi, alcaloizi etc.).

În general, recoltarea se face pe timp frumos, mai pretențioasă din acest punct de vedere fiind speciile de la care se recoltează florile, frunzele și herba. În cazul organelor subterane, recoltarea nu este atât de mult influențată de mersul vremii.

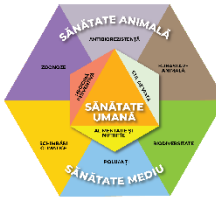

Colecția de plante medicinale de la S.C.D.A. Secuieni

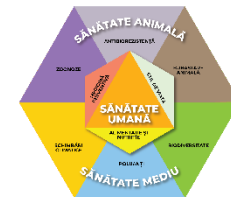

CONCLUZII

- În țara noastră se cultivă sau sunt în curs de introducere în cultură, un număr semnificativ de specii de plante în scop medicinal și aromatic, cu tendință de creștere, pe măsura sporirii solicitărilor din partea industriei chimico-farmaceutice, a altor beneficiari interni și a posibilităților de valorificare tot mai eficientă a acestor produse la export.
- Cerințele mereu crescânde de materie primă vegetală pentru industria chimico-farmaceutică, care s-a dezvoltat mult în zilele noastre, precum și ale solicitărilor pentru alți beneficiari, au condus la mărirea suprafețelor cu plante medicinale cultivate și la lărgirea sortimentului acestora.
- Necesitatea cultivării plantelor medicinale și aromatice decurge și din faptul că, în flora spontană, diferitele specii cresc pe areale mari, uneori greu accesibile, încât depistarea, culegerea și transportul lor se face greu, neasigurând un ritm adecvat, iar prețul de cost al materiei prime devine foarte ridicat.

VĂ MULȚUMESC PENTRU ATENȚIE!

